

[Korsgaard.]

Medlem Hr. Pinholt har nævnt, at man om kort Tid kan komme til at staa overfor at skulle skaffe meget store Beløb; men paa den anden Side maa det afgørende jo være, om man bedømmer Situationen, der ikke mindst paa Pengemarkedet er overordentlig usikker, til at være af den Art, at man i Løbet af 2 Aar vil have bedre Laanemuligheder, end man har nu.

Hvis man derfor indlader sig paa det kortfristede Laan, bliver det efter min Overbevisning en Spekulation, idet man spekulerer i Tidernes Udvikling i Retning af, at dette skulde være det gunstigste, medens man ved at optage et langfristet Laan gør det, som er det normale. Gaar det saa godt, ja, saa er det godt, og gaar det ikke godt, er det nu en Gang den Maade, man plejer at gøre det paa. Men at optage Laan til et saa stort Beløb som kortfristet er efter min Mening en bevidst Spekulation i Situationen. Nu hører jeg ingenlunde til dem, der afviser enhver Spekulation, og jeg afviser for saa vidt ej heller denne Spekulation, hvis man da kan give gode Grunde for Sandsynligheden for, at Pengemarkedet indenfor nogenlunde kort Tid vil bedres med Hensyn til Optagelse af langfristede Laan.

Der er vel ikke Tvivl om, at i hvert Fald meget betydelige Nationaløkonomer er af den Mening, at en Krise, naar den naar til et vist Punkt — og at vi er i en Krise, vil jo selv Regeringen efterhaanden ikke mere bestride —, udløser sig i en Periode med billige Penge, og denne Periode synes allerede i høj Grad at være indtraadt for et Land som England, og vel ogsaa for en Række andre Lande. Problemet bliver saa, om denne Situation, visende en meget lav Rente for kortfristede Laan, i en overskuelig Fremtid vil give sig Udtryk i, at man ogsaa kan faa billige Penge paa længere Sigt. Det er altsaa Problemet, og jeg kan jo ikke nægte, at jeg, saaledes som jeg bedømmer Situationen, er mest tilbøjelig til at tro, at Pengemarkedet vil bedres efterhaanden, og for saa vidt maa jeg indrømme, at den Spekulation, som man altsaa her efter min Mening faktisk indlader sig paa, sandsynligvis er forstandig, og jeg skal derfor heller ikke afvise den, idet, som sagt, meget taler for, at den vil vise sig at være rigtig.

Hvad Vilkaarene for Laanet angaar, maa man vel være tilbøjelig til at mene, at de i hvert Fald ikke paa nogen Maade er værre, end man kunde vente. Med Hensyn til Optagelse af Laan har man med Hensyn til det for ikke saa forfærdelig længe

siden optagne københavnske Laan faaet saadanne Erfaringer, at man kunde befrygte meget slemme Ting; men man maa vel gaa ud fra, at Situationen siden da har udviklet sig i en noget anden Retning, og at det vil forme sig som udtalt af de paa-gældende Nationaløkonomer, nemlig at efter en Pengekrise kommer Pengerigelighed. Og det er vel det, der gør, at Laanebetingelserne nu er væsentlig billigere end den Gang. Jeg kan vanskeligt tro, at den højtærede Minister mener, at han personlig har kunnet skaffe Vilkaar, som ikke enhver anden praktisk talt ogsaa vilde kunne skaffe, idet det naturligvis er Forholdene paa Laanemarkedet, som bestemmer de Vilkaar, hvorpaa man kan faa Laan, og ikke den tilfældigt siddende Minister.

Naar den højtærede Finansminister i sin Fremsettelsestale omtalte, at Obligationerne i den senere Tid har været stærkt stigende, og anførte det som et Bevis paa, hvad man i givet Fald skulde kunne opnaa om et Par Aar, synes jeg ikke, Argumentationen er holdbar. I det hele taget minder denne Argumentation mig i høj Grad om den højtærede Finansministers „upolitiske“ Finanstale i Radioen. Om den var upolitisk eller ikke, skal jeg dog lade staa hen, men jeg tør paastaa, at saglig var den i hvert Fald ikke. Naturligvis blev der fremsat visse rigtige Ting i den, men der var en Række Paastande, som kun kan være Paastande.

Jeg for mit Vedkommende vil f. Eks. hævde, at naar den højtærede Finansminister udadtil giver det Udseende af, at Kronens Værdi er 65 Ø. i Øjeblikket, saa er det naturligvis talmæssigt rigtigt, men reelt er det fuldkommen urigtigt. Reelt har Kronen bevaret sin Købeevne fuldkommen uforandret til denne Dato. Naar et saa mægtigt finansielt Udsnit af Verden som England med de dertil hørende Lande river sig løs fra Guldet, kan man ikke, hvis man da ikke vil drive Politik paa Spørgsmaalet, sige, at vor Krone kun er 65 Ø. værd. Det er den Slags Ting, man kan sige i en „upolitisk“ Radiotale, som andre ikke har Lejlighed til at imødegaa, men som man naturligvis kan vente sig en hel Del af politisk.

Hvis det skulde times den højtærede Finansminister atter at være Finansminister ved en kommende Valgdag, kan jeg kun opfordre ham til at holde lignende fortrinlige agitatoriske Taler for det konservative Folkeparti, for jeg nærer ingen Tvivl om, at de ogsaa i Fremtiden vil gøre deres Virkning. Thi naar Socialdemokratiet vil gøre sig til Kapitalens Beskytter, saa er der